

DICSŐSÉG A LEGYŐZÖTTEKNEK

1945 áprilisában véget ért a második világháború. A magyar nép óriási erővel látott hozzá a haza újjáépítéséhez. Az országot megszálló szovjet csapatok segítségével azonban olyan emberek kerültek hatalomra, akik rútol becsapták a magyar népet. Függetlenség és szabadság helyett zsarnokság nyomorította a népet.

A diákok 1956. október 23-ra tüntetést szerveztek Budapesten. A tömeg délután a Petőfi szobortól a Margit-hídon át a Bem térre vonult. Itt a nemzeti színű zászlókból kivágták a sztálinista címet. a Parlament előtt már százezres tömeg követelte Nagy Imrét a kormányba. Este fél tíz körül a tüntetők ledöntötték a Dózsa György úton álló Sztálin szobrot. A Rádiónál a tizenhat pont beolvasását követelték.

Sötétedéskor eldőrdültek az első lövések.

Másnap, 24-én reggel szovjet tankcsapatok vonultak be Budapestre a felkelés elfojtására. Az idegen katonaság megjelenésével a felkelés nemzeti szabadságharcra változott.

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc már kitörése és leverése után bekerült a világtörténelembe. Egy 10 milliós nép lázadt fel a diktatúra ellen, szembeszállt a 200 milliós Szovjetunióval.

Az egész világ szimpátiáját fejezte ki a magyar felkelőkkel, de nem segített. A forradalom és szabadságharc leverése után Krassó György 1966-n a következőket írta:

„... Magyarországon csend volt, de a hatalom tévedett, ha azt hitte, akasztófával kitörölheti a forradalmat a nemzet emlékezetéből. ...”

Albert Camus: A magyarok vére(részletek)

„... A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia – s ez a vérfolyam most már alvad az emlékezetben.

A magára maradt Európában, csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták és sehol – még közvetve sem – igazoljuk a gyilkosokat.

... Nehéz minékünk méltónak lenni ennyi áldozatra. ...

... Hisszük, hogy valami bontakozik a világban, párhuzamosan az ellentmondás és halál erőivel, amelyek elhomályosítják a történelmet – bontakozik az élet és meggyőzés ereje, az emberi felemelkedés hatalmas mozgalma, melyet kultúrának nevezünk, s amely a szabad alkotás és szabad munka terméke. ...”

Evert Werkman

KI MA KÉTELKEDIK ...

Ki még ma kételkedik, nem hisz saját szívének:
Akad-e föld, hol a jogot így megtapossák?
Ím, ezer mély sebből vérzik Magyarország!
Egy órán át örült a szabadságnak, fénynek
E kínzott nép, a csúfolt, áztatott. S rideg
Sötét a gyászos éjszaka. Érzed kínjait
A népnek, kit gaz zsarnoka elárult, sírba vitt?
Ha még ma is kételkedsz, hol van eszed s szíved?

Ennyi könny láttán mi ad vigaszt még? Az eszme?
Jelszó? Zászló? Jajdulás A népnek ezreire
Dübörgött át a túlerő, s lehengerelte.
Hamis zászló leng ma ott, mi gaztettet takar.
Vörös az Ég, vörös a Föld. De Testvéreim,
Higyjetek: szabad lesz még hazátok és magyar.